

Jesaja 44:3-5

De belofte van de Heilige Geest

1 betekenis

2 geschenk

3 gevolg

4 belijdenis

Gemeente, doopouders,

Moedeloos. Hoeveel ouders zouden dat zijn? Eens stonden zij aan het doopvont. Vol goede moed en voornemens om hun kindje christelijk op te voeden. Soms met de gedachte: we gaan het in elk geval beter doen dan onze eigen ouders ons opgevoed hebben. Want dat was te zus of te zo. Wij gaan anders, beter onze kinderen opvoeden.

En nu ben je jaren verder. De kinderen beginnen hun eigen weg te gaan of hebben die gekozen. En daar ben je niet gerust op. Daar maak je je zorgen over. Er zijn zoveel invloeden van buitenaf. Wat door de media naar ons toegebracht wordt. Wat vanuit vrienden, leeftijdgenoten, klasgenoten, collega's op werk op ze afkomt. En je gezin laat zich niet altijd gezeggen door wat je als vader/moeder ervan vindt en voor gevaren ziet. Het ketst nogal eens af en heeft geen invloed wat je aanreikt. In zekere zin werd je kind onbereikbaar voor je. In dit opzicht wel in elk geval.

En nadat je eens goedsmoeds aan het doopvont stond is het nu, jaren later, vooral moedeloosheid. Zou het ooit nog anders worden?

Jesaja ziet dat in zijn tijd al voor zich. Lange tijd heeft het volk Israel gedacht: "Het valt allemaal best mee. Die profeten met hun oordeelsberichten overtrekken het allemaal zwaar." Maar Jesaja ziet al voor zich hoe het zal zijn als Israel wel degelijk in ballingschap verkeert in Babel. Ver van Jeruzalem, land en verwoeste tempel. Omringd door het heidendom in Babel. En de meesten van kinderen en kleinkinderen draaien daarin mee in de cultuur van Babel. Hebben daar hun plek ook wel weer gevonden. En talen niet meer naar het beloofde land, en een tempel. Het gaat hun best in Babel. Om moedeloos van te worden. Meegezogen door Babel hebben ze het er prima naar hun zin. Wat helpt er nog aan? Zullen ze ooit nog terugverlangen naar stad en tempel? Naar God?

1 betekenis

Tegen die achtergrond zegt Jesaja van Godswege: Ik zal water gieten op de dorstigen en stromen op het droge. En wat dat betekent zegt hij er direct achteraan: Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten en Mijn zegen op uw nakomelingen. Dus dat water is Gods Geest en zegen. En dat droge dat is uw nageslacht, uw zaad, uw nakomelingen.

En we horen de tegenstelling: water op het droge. Het droge, dan moet je denken aan het Midden Oosten. Als het daar een tijd niet geregend heeft, maandenlang. Soms ziet je wel eens foto's van zo'n gebied. Kale grond. Opeengebarsten met scheuren erin. Kurkdroog en keiharde blokken grond met grote scheuren ertussen van de droogte. Waar niks groeit. En die grond dat zijn uw nakomelingen, uw kinderen en kleinkinderen. En die is droog. Daar groeit niks van verlangen naar God. Niks van vreze des HEEREN. Niks van leven met God. Die is hard. Alles ketst erop af en wordt weggepikt door de vogels. Uit u geen vrucht in eeuwigheid. Er is geen enkele verwachting van onze kinderen.

Dat hebben jullie beleden: in zonden ontvangen en geboren. Die in Gods rijk niet komen kunnen tenzij zij wederom geboren worden. Zo naar je kindje kijken. Met het vader-/moederoog zie je een kindje van enkel lievigheid en tederheid. En dat mag. Maar God zet je de bril op van Zijn Woord en dan zie je dit: kurkdroog, geen vrucht in eeuwigheid. Hard, van nature onontvankelijk voor de vreze Gods. En je denkt aan jezelf: ja, Heere, zo ben ik ook. Dat heb ik ontdekt. Telkens en telkens weer komt het aan het licht. Wat uit mezelf komt is enkel ongeloof, verzet en onbekeerlijkheid. Meer en beter is het niet met mij gesteld.

Ik zal water gieten en stromen op het droge. Waardoor de grond zacht wordt en week, waardoor zaadjes erin vallen en ontkiemen en er begroeiing komt. Mijn Geest en Mijn zegen. En Mijn Geest is het Die leven geeft, geestelijk leven. Mijn Geest is het Die het harde hart week maakt en zacht, ontvankelijk. Mijn Geest is de zegen die, zeggen Dordtse Leerregels hoofdstuk 3 en 4 het verstand verlicht, zodat wij zien de dingen die Gods is en Die het hart inwint en de wil ombuigt. De Heilige Geest opent wat gesloten is en zorgt ervoor dat die niet wil, gaat willen, die dood was wordt levend. Een boven natuurlijke, zeer krachtige werking waardoor wij met hart geloven en de Zaligmaker liefhebben en Gode gaan leven. Ik zal Mijn Geest op uw nakomelingen gieten. Die is als water op het dorre en droge.

Water. Inderdaad: het water van de Heilige Doop is teken en zegel van Jezus' bloed dat afwast de zondeschuld. Maar ook teken en zegel van de Heilige Geest, Die met water vergeleken wordt in de Bijbel. Dus dat is aan Sifra en Rick verzegeld zojuist: Ik zal Mijn Geest op hen uitgieten en zij zullen leven, geestelijk leven. En let goed op: die belofte gaat aan het geloof aan het geestelijk leven vooraf. Jesaja profeteert nu al, voor de ballingschap en daarom zal er straks in de ballingschap toch een rest zijn

die gelooft, God kent en dient en met Hem leeft. Deze belofte is er nu al voor Sifra en Rick. Het is niet zo dat de Bijbel zegt: als je straks gelooft en met God leeft, dan zal Ik Mijn Geest op u gieten. Nee, eerst is de belofte, nu al. En daarom zullen er straks zijn die de Heere zullen zoeken, kennen en dienen. Maar de belofte is er nu. En het water is teken en zegel van deze belofte Gods. De belofte gaat aan het leven met de Heere vooraf, daarom ook het teken van de belofte: water van de Heilige Doop.

2 geschenk

Waar komt deze belofte dan vandaan? Ik zal... Uit God. En dat is een wonder. We lazen niet voor niets het slot van hoofdstuk 43. En dan lijkt het daar niet op. Want Israel wordt ter verantwoording geroepen. En wat is de aanklacht? Het volk geformeerd om Gods lof te vertellen heeft zich vermoeid om God te dienen. Het was een last voor ze. Ze gingen wel naar de tempel en brachten de offers, maar als een ritueel dat ze afwerkten. Het was een moeite voor hen om te doen. Wat ontbrak was de innerlijke liefde, vurigheid, verlangen, verbrokenheid ook. Waar of niet? Als God dat eens nagaat bij ons, bij ouders. En als je kinderen afdwalen komt het vaak dubbel naar je toe: wat hebben wij verkeerd gedaan? Maar als kinderen in het spoor mogen gaan is het niet minder nodig om ons te laten beproeven: we gingen wel naar de kerk, lazen wel uit de Bijbel, maar waar was de innerlijke vurigheid? Het innerlijke verlangen? De volheid van het gemoed? Dat ontbrak. En wat een wonder als kinderen de dienst van de Heere liefkregen! Het is geen wonder als onze kinderen afdwaalden. Als God hen overgeeft om onze zonden wil. Daarom heb Ik Jakob ten ban overgegeven en Israel tot beschimpingen eindigt hoofdstuk 43. Dat is geen wonder... Maar dit is wel een wonder: Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten en Mijn zegen op Uw nakomelingen. Want Ik ben het Die uw overtredingen uitdelg en uw zonden niet meer gedenk. Om Christus wil is er de belofte van de Heilige Geest. Puur uit God! En daarom overal aan vooraf: aan onze kinderen en nakomelingen.

Zou dat niet oproepen tot gebed? Want in het gebed komen toch de lijnen samen die we zagen. Geen verwachting van ons kind. Kurkdroog, hard, in zonden ontvangen en geboren. Maar wel verwachting voor ons kind van de HEERE. Verwachting voor ons kind van de HEERE. In gebed strengelen zich de hulpeloosheid en de verwachting ineens. Van begin af aan. Vanaf dat u weten mocht in verwachting te zijn. Kijk, wij zijn geneigd om als het goed voorstaat en uitziet nog wel hoop te hebben en als het slecht uitziet en voorstaat moedeloos te zijn. Maar het geloof leert bidden op grond van Gods belofte. Altijd is er geen verwachting van onszelf, maar altijd is er verwachting voor ons van de HEERE. Zo bidden

voor je kinderen en voor je nageslacht.

En voor jezelf. Want dit geeft hoop. Dat is een geschenk als je erachter komt dat je zo droog en hard bent. Zo onontvankelijk voor God en Zijn Woord. Zo onvruchtbaar, er komt geen zucht, geen berouw, geen verlangen, geen geestelijk leven in je op en uit je op. Geen begin van te maken of te vinden. Alzo zegt de HEERE: Ik zal Mijn Geest op u geven en Mijn zegen op uitgieten. Vanuit God kan het. Door Zijn Geest zal het! Die gaat overal aan vooraf. Die belofte wacht niet op iets van u, maar die belofte is gegeven uit genade aan u. En die is zo rijk, hoor maar: Ik zal uitgieten. Stromen gieten. Gieten. Daar hoor je de overvloed in. Niet druppelen, maar gieten. Daar is overvloed in God en in Zijn Geest voor een verhard leven, en hard hart. Gieten zal Ik. En het hardste hart zal week worden. Daar zit genoeg in voor heel je leven: om een leven lang steeds weer opnieuw water te gieten, Zijn Geest te laten stromen. Daar zit genoeg in voor je hele gezin. Gieten, daar is genoeg in voor hele families en dorpen. Zoveel is er in de Heilige Geest. Je mag erom bidden, hoe hard en koud je ook bent, je mag erom bidden elke keer weer, dag in dag uit. Je mag erom bidden voor heel je gezin, hoe hard ze ook zijn en hoe onbereikbaar, en hoe groot je gezin ook is. Zou je niet bidden voor heel je familie en heel de gemeente? Heere, doe het Uw Naam ter eer! Zo gedoopte zijn, zo vader en moeder zijn, zo opa en oma zijn, zo gemeentelid zijn. Geen verwachting van mensen, maar voor mensen van God. Zo het geschenk van deze beloften omhelzen, aangrijpen.

Erg is het als we dit geschenk, deze belofte laten liggen, onaangeroerd. Omdat we er niet bij stil staan dat ons kind kan afdwalen, kan ontsporen. Omdat we niet eraan willen dat wij het geloof niet zouden kunnen volhouden en in onszelf laten opkomen. Nooit vastgelopen met onze mogelijkheden! Wat is het dan voor een geloof?? Wat een zegen als wij vastlopen met onze mogelijkheden. En uitkomen bij het geschenk van deze belofte. HEERE, maakt U het waar, om Uws Naams wil en door Uw Geest.

3 gevolg

En dan en zo gebeuren er wonderen. Hoor maar: zij zullen uitspruiten tussen in het gras, als de wilgen aan de waterbeken. Even goed lezen: er staat niet: uitspruiten als het gras, maar tussen in het gras. Dan zal Israel leven in Babel, in ballingschap, en tussen alle mensen in die leven volgens Babels stramien zullen zij ertussen opschieten en opvallen. Zoals bij ons madeliefjes of boterbloemen tussen in het gras. Kijk, een grasspriet valt niet op in je gazon, dat is er één van de zoveel duizend. Maar een madeliefje zie je zo staan. Dat valt op: ander kleur, andere lengte, andere vorm. Kijk dat is vrucht van de Heilige Geest. Dan ben je geen groene grasspriet die toch niet opvalt, maar je bent een madeliefje tussen het gras. Tussen al die mensen die God niet kennen en leven in de trend van onze cultuur. Ja, daar zie er één:

Die bidt voor en na zijn eten in de kantine.

Die praat niet over de EK voetbal als het belangrijkste wat er is.

Die zoekt niet de glans in de make-up

Die loopt weg als er één een sexfilmpje op zijn mobieltje laat zien.

Die kleedt zich niet uitdagend als het warm is

Die gaat zaterdagavond nog een stukje lezen voor de zondag in plaats van uit te gaan

Die noemt de Naam van Jezus op werk of school.

Heerlijk, dan zal Sifra het durven zeggen: dat ik leven mag en bleef leven is echt van God, aan de HEERE te danken. Dan zal Rick zeggen, nee ik heb gisteren geen voetbal gezien, ik was in de kerk en vond het zo mooi. Uitspruiten tussen in het gras. Te zien, te merken, te horen. Madeliefjes in het gazon. Wat rijk als dat zijn mag. Om Hem voor te danken! Als je, als je kind zo mag getuigen en laten blijken van de HEERE te zijn! Of is het een aanklacht? Dat ik zo vaak een groene grasspriet probeer te zijn die niet opvalt. Me schaam en bang ben. Me aanpas en als kameleon van kleur mee verander. Is het geen reden tot gebed: o Heilige Geest, laat mij toch opvallen, eruit springen. Laat mijn gezin zo mogen opvallen.

Als wilgen aan de waterbeken. Dat kennen we wel. Het zullen daar wel iets andere wilgen zijn dan bij ons, maar langs het Westeinde, Laageind, Kosterdijk zag ik er staan deze week: wilgen. Afgelopen winter stonden ze er ook: helemaal afgeknot. Alle takken eraf gehakt en alleen een kale stomp bovenaan overgebleven. Maar nu: weer uitgelopen en hoog opgeschoten. In Israel werden ze 6 tot 8 meter hoog zelfs. Wilgen aan de waterbeken. Ze waren afgeknot. Leken helemaal dood te zijn. Geen kracht meer te hebben. Dat kan zo zijn voor je gevoel. Dat je leven afgeknot is. God heeft er alles afgehakt wat er fleur en vreugde aan gaf. Dat je geestelijk leven afgeknot is voor je gevoel: niks meer van over. Door beproevingen helemaal verdwenen. Afgekapt. Kaal en stomp geworden. Maar door de Heilige Geest wilgen aan de waterbeken, die weer uitlopen. Die weer takken krijgen met mooi groen blad. Hoog en snel groeien in een paar weken tijd. Zou u daar niet om bidden? Als je leven afgeknot lijkt te zijn, wat er glans aan gaf is weg, je leven lijkt tot niet teruggebracht te zijn, alle geestelijke honger en vurigheid en gloed lijkt over en uit. Maar Heere, maak mij als wilgen aan de waterbeken. En er zullen er zijn die het kunnen en mogen getuigen. Ja, het is waar. Dat er weer glans in mijn leven kwam, nooit gedacht. Dat er weer geestelijk bloei kwam, nooit gedacht. Maar door de beproeving heen heeft de HEERE het weer gegeven. Echt, alleen aan Hem te danken. Dat dat weer gebeurd is, dat dat weer terugkwam. Dat is door Zijn Geest.

4 belijdenis

Dan de belofte van vers 5: deze zal zeggen ik ben des HEEREN en die zal zich noemen met de naam van Jakob; gene zal met zijn hand schrijven ik ben des HEEREN en zich toenoemen met de naam van Israel. Eigenlijk 4 keer hetzelfde. Dat mensen willen horen bij de HEERE en Zijn volk. En daar zit ten eerste in dat zij ook hardop uitspreken en belijden. Ze schamen zich er niet voor om bij de HEERE te horen. Ze noemen zich zo. Gedoopt zijn vraagt om geloven, en geloven vraagt om belijden, openbare geloofbelijdenis. Ten tweede zit er iets vast in: met de hand schrijven. Dus voorgoed, onuitwisbaar, voor mijn hele leven. Wat er ook gebeurt en hoe het ook gaat: ik ben des HEEREN. Vastgelegd, zwart op wit. En ten derde hoor je er in: ze zijn er blij mee, beschouwen het als een voorrecht, ze noemen zich toe, ze zijn daar goed mee af: heerlijk dat ik nu des HEEREN mag zijn. Je hoort er alle elementen in van geloofsbelijdenis doen. Openlijk, vastleggen en er dankbaar mee zijn, het mooiste wat er is.

Ik ben des HEEREN. Kijk, in het verbond zegt de HEERE. Gij zijt van Mij. Gij zijt Mijn volk, Mijn verbondskind. Mijn beloften gelden u. En in het geloof zeg je terug: ik ben van U. Wat heerlijk HEERE, dat ik van u mag zijn. Want U heb ik nodig. Als Vader om Mij te verzorgen tot Uw eer, als Zoon mij te verlossen van schuld en duivelse heerschappij. Als Geest om mij te wederbaren en mijn hart te vernieuwen. Ja, HEERE, van u te zijn, dat is het! Want ik ben zo verloren, dat ik alleen in U gered ben, alleen door U te redden ben. Dat alles wat ik nodig is in U is. Ik ben van U. En ik ben voor u. Met heel mijn leven om voor U te leven. U mag het zeggen, U mag afkeuren en aanwijzen, U mag vragen en roepen. U mag mijn zonden aantonen en bestrijden. U mag mijn leven nemen tot Uw eer. Louteren en zuiveren voor U. Mijn leven is van U, mijn leven is voor U. Dat is geloof. Dat is het geloof dat bij openbare geloofsbelijdenis nodig is.

Daarom ligt er zo'n ontzettend klem en oproep op ons leven. Als de HEERE heeft gezegd: Je bent van Mij en Zijn belofte gaf en je leeft toch van Hem vandaan. Stelt uit om Hem te voet te vallen. Breekt met de God van het verbond. Kiest een leven zonder Hem met eigen invulling. Breekt het verbond. En volhard in een leven dat zegt: Ik wil niet van U zijn. Was U maar nooit naar mij toegekomen, had U maar nooit beloften gegeven. Kon ik maar mijn eigen gang blijven gaan, liefst ongestraft. Hoelang al? 10 jaar, 15 jaar, 20 jaar, nog langer??? Levenslang. En de Heere zegt in de hel tegen de rijke man: kind, verbondskind! Gij hebt niet gewild. Alle beloften laten liggen en verscheurd. Je leven lang. Waardebonnen van God kapot gescheurd totdat ze helemaal stuk waren. Keer terug, bekeer je, keert u tot Mij, gij afkerige kinderen. Val Mijn

belofte te voet.

Bent u zo met Gods belofte werkzaam gemaakt? Vanuit de nood van je onbekeerlijkheid, van je harde hart Hem te voet gevallen. O HEERE vervul het maak het waar. Laat Uw Geest stromen over mijn leven, dor en droog, hard en onvruchtbaar. Zo worden beloften vervuld. Zo wordt geloof geboren. Zo worden levens gered. Zo wordt erkend: HEERE, dank U dat U niet deed wat ik wilde, maar dat U deed wat U beloofd had!

Amen